

Resumé af udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om forslagene til to forordninger om en ramme for interoperabilitet mellem store informationssystemer i EU

(Udtalelsen findes i sin helhed på engelsk, fransk og tysk på den tilsynsførendes websted www.edps.europa.eu)

(2018/C 233/07)

Nutidens presserende udfordringer i forbindelse med sikkerhed og grænseforvaltning kræver en mere intelligent brug af de oplysninger, som allerede er til rådighed for kompetente offentlige myndigheder. Dette har fået Europa-Kommissionen til at igangsætte en proces med henblik på at opnå interoperabilitet mellem (eksisterende og fremtidige) store informationssystemer i EU inden for migration, asyl og sikkerhed. I december 2017 fremlagde Kommissionen to forslag til forordninger, som vil etablere en retlig ramme for interoperabilitet mellem store informationssystemer i EU.

Forudsat at interoperabilitet gennemføres på en velgennemtænkt måde og i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred og til databeskyttelse, kan det være et nyttigt redskab til at imødekomme legitime behov hos kompetente myndigheder, der anvender store informationssystemer, og bidrage til udviklingen af en effektiv informationsudveksling. Interoperabilitet er ikke kun eller primært et teknisk valg, men derimod et politisk valg, der kan forventes at få gennemgribende retlige og samfundsmæssige konsekvenser, som ikke kan skjules bag angiveligt tekniske ændringer. EU-lovgiverens beslutning om at gøre store IT-systemer interoperable vil ikke kun permanent og gennemgribende påvirke deres struktur og funktionsmåde, men også ændre den måde, hvorpå retsprincipper hidtil er blevet fortolket på dette område, og vil som sådan markere et punkt, hvorfra der ikke er nogen vej tilbage.

Selv om interoperabilitet i første omgang måske var tænkt som et redskab til kun at lette anvendelsen af systemerne, vil forslagene indføre nye muligheder for at få adgang til og anvende de data, der er lagret i de forskellige systemer, med henblik på at bekæmpe identitetssvig, lette identitetskontrol samt strømline retshåndhævende myndigheders adgang til informationssystemer, som ikke vedrører retshåndhævelse.

Forslagene opretter navnlig en ny central database, som vil indeholde oplysninger om millioner af tredjelandstatsborgere, herunder deres biometriske data. På grund af omfanget og arten af de data, der skal lagres i denne database, kunne konsekvenserne af et brud på datasikkerheden skade et potentielt meget stort antal enkeltpersoner alvorligt. Hvis sådanne oplysninger havner i de forkerte hænder, kunne databasen blive et farligt redskab til skade for grundlæggende rettigheder. Det er derfor af afgørende betydning at opbygge stærke retlige, tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger. Der er også behov for særlig årvågenhed med hensyn til såvel formålene med databasen som betingelserne og de nærmere regler for anvendelsen heraf.

I denne forbindelse understreger den tilsynsførende betydningen af yderligere at præcisere omfanget af problemet med identitetssvig blandt tredjelandstatsborgere for at sikre, at den foreslåede foranstaltning er passende og forholdsmæssig. Muligheden for at søge i den centrale database med henblik på at lette identitetskontrollen på medlemsstaternes område bør defineres mere snævert.

Den tilsynsførende forstår behovet for, at retshåndhævende myndigheder får de bedst mulige redskaber til hurtigt at identificere gerningsmænd til terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Hvad angår grundlæggende rettigheder er det imidlertid særdeles vigtigt at lette de retshåndhævende myndigheders adgang til informationssystemer, som ikke vedrører retshåndhævelse (dvs. til oplysninger, som myndigheder har indhentet til andre formål end retshåndhævelse), selv i begrænset omfang. En rutinemæssig adgang vil faktisk udgøre en alvorlig overtrædelse af princippet om formålsbegrænsning. Den tilsynsførende opfordrer derfor til at opretholde reelle sikkerhedsforanstaltninger for at beskytte tredjelandstatsborgeres grundlæggende rettigheder.

Endelig vil den tilsynsførende gerne understrege, at forslagene både i retlig og teknisk henseende tilføjer endnu et lag af kompleksitet til de eksisterende systemer samt de systemer, der stadig er under udarbejdelse, idet det på nuværende tidspunkt er vanskeligt at vurdere de præcise konsekvenser heraf. Denne kompleksitet vil få konsekvenser ikke kun for databeskyttelsen, men også for forvaltningen af og tilsynet med systemerne. Det er på nuværende tidspunkt vanskeligt fuldt ud at vurdere de præcise konsekvenser for de rettigheder og friheder, som er kernen i EU's projekt. Den tilsynsførende opfordrer derfor til en bredere debat om fremtiden for EU's informationsudveksling, forvaltningen heraf og måderne til at sikre grundlæggende rettigheder i denne forbindelse.

1. INDLEDNING

1.1. Baggrund

1. I april 2016 vedtog Kommissionen en meddelelse om *stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed* ⁽¹⁾, hvorved der blev lanceret en drøftelse af, hvordan informationssystemerne i EU kunne være med til at forbedre grænseforvaltning og indre sikkerhed.
2. Som opfølgning på meddelelsen nedsatte Kommissionen i juni 2016 en ekspertgruppe på højt niveau vedrørende informationssystemer og interoperabilitet. Ekspertgruppen på højt niveau fik til opgave at se på retlige, tekniske og operationelle udfordringer ved at opnå interoperabilitet mellem centrale EU-systemer for grænser og sikkerhed ⁽²⁾.
3. Ekspertgruppen på højt niveau fremsatte først henstillinger i sin foreløbige rapport fra december 2016 ⁽³⁾ og senere i sin endelige rapport fra maj 2017 ⁽⁴⁾. Den tilsynsførende blev opfordret til at deltage i arbejdet i ekspertgruppen på højt niveau og afgav udtalelse om begrebet interoperabilitet inden for migration, asyl og sikkerhed, som indgår i den endelige rapport fra ekspertgruppen på højt niveau.
4. Baseret på meddelelsen fra 2016 og henstillingerne fra ekspertgruppen på højt niveau foreslog Kommissionen en ny tilgang, hvor alle centrale EU-informationssystemer for sikkerhed og grænse- og migrationsforvaltning vil være interoperable ⁽⁵⁾. Kommissionen meddelte sin hensigt om at arbejde hen imod oprettelse af en europæisk søgeportal, en fælles biometrisk matchtjeneste og et fælles identitetsregister.
5. Den 8. juni 2017 bifaldt Rådet Kommissionens synspunkter og den foreslåede vej frem med henblik på at opnå interoperabilitet mellem informationssystemer inden udgangen af 2020 ⁽⁶⁾. Den 27. juli 2017 indledte Kommissionen en offentlig høring om interoperabiliteten mellem EU's informationssystemer for grænser og sikkerhed ⁽⁷⁾. Høringen blev ledsaget af en indledende konsekvensanalyse.
6. Som et supplerende bidrag fremlagde den tilsynsførende den 17. november 2017 et oplæg om interoperabiliteten mellem informationssystemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ⁽⁸⁾. I dette dokument anerkendte den tilsynsførende, at når interoperabilitet gennemføres på en velgennemtænkt måde og i overensstemmelse med de centrale krav om nødvendighed og proportionalitet, kan det være et nyttigt redskab til at imødekomme legitime behov hos kompetente myndigheder, der anvender store informationssystemer, herunder forbedre informationsudvekslingen.
7. Den 12. december 2017 offentliggjorde Kommissionen to lovgivningsforslag (herefter »forslagene«):
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabiliteten mellem EU-informationssystemer (grænser og visum) og om ændring af Rådets afgørelse 2004/512/EF, forordning (EF) nr. 767/2008, Rådets afgørelse 2008/633/RIA, forordning (EU) 2016/399 og forordning (EU) 2017/2226 (herefter »forslag om grænser og visum«)
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af en ramme for interoperabiliteten mellem EU-informationssystemer (politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration) (herefter »forslag om politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration«).

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed, 6.4.2016, COM(2016) 205 final.

⁽²⁾ Idem, s. 15.

⁽³⁾ Foreløbig rapport fra formanden for ekspertgruppen på højt niveau vedrørende informationssystemer og interoperabilitet nedsat af Europa-Kommissionen, foreløbig rapport fra formanden for ekspertgruppen på højt niveau, december 2016, findes på: <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3435&Lang=DA>

⁽⁴⁾ Endelig rapport fra ekspertgruppen på højt niveau vedrørende informationssystemer og interoperabilitet nedsat af Europa-Kommissionen, 11. maj 2017, findes på <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3435&Lang=DA>.

⁽⁵⁾ Meddelelse af 16. Maj 2017 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet, Syvende statusrapport om indførelsen af en effektiv og ægte sikkerhedsunion, COM(2017) 261 final.

⁽⁶⁾ Rådets konklusioner om vejen frem for at forbedre udvekslingen af oplysninger og sikre interoperabiliteten mellem EU's informationssystemer, 8. juni 2017: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10151-2017-INIT/da/pdf>.

⁽⁷⁾ Den offentlige høring og konsekvensanalysen findes på: https://ec.europa.eu/home-affairs/content/consultation-interoperability-eu-information-systems-borders-and-security_en.

⁽⁸⁾ https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/17-11-16_opinion_interoperability_en.pdf.

1.2. Formålene med forslagene

8. Forslagene har generelt til formål at forbedre forvaltningen af de ydre Schengen grænser og bidrage til den indre sikkerhed i Den Europæiske Union. Med henblik herpå fastsætter de en ramme, der skal sikre interoperabiliteten mellem eksisterende og fremtidige store informationssystemer i EU inden for grænsekontrol, asyl og indvandring, politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager.
9. De interoperabilitetskomponenter, der er fastsat i forslagene, vil omfatte:
 - tre eksisterende systemer: Schengeninformationssystemet (SIS), Eurodac-systemet og visuminformationssystemet (VIS)
 - tre foreslåede systemer, der stadig er under forberedelse eller udvikling:
 - ét, der for nylig er blevet vedtaget af EU-lovgiverne, og som skal udvikles: ind- og udrejsesystemet ⁽¹⁾ og
 - to, som der stadig forhandles om: det foreslåede EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) ⁽²⁾ og det foreslåede europæiske informationssystem til udveksling af oplysninger fra strafferegistre vedrørende tredjelandstatsborgere (ECRIS-TCN) ⁽³⁾
 - Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) og
 - Europol-data ⁽⁴⁾.
10. Interoperabiliteten mellem disse systemer består af fire komponenter:
 - en europæisk søgeportal («ESP»)
 - en fælles biometrisk matchtjeneste («fælles BMS»)
 - et fælles identitetsregister («CIR») og
 - en multiidentitetsdetektor («MID»).
11. Den europæiske søgeportal vil fungere som en meddelelsesformidler. Dens formål er at tilvejebringe en simpel grænseflade, som vil give hurtige søgeresultater på en gennemsigtig måde. Den vil gøre det muligt at foretage samtidige søgninger i forskellige systemer ved hjælp af identitetsdata (både biografiske og biometriske). Slutbrugeren vil med andre ord kunne foretage en enkelt søgning og modtage resultater fra alle de systemer, som vedkommende er bemyndiget til at få adgang til, i stedet for at foretage en individuel søgning i det enkelte system.
12. Den fælles BMS er et teknisk redskab, der skal lette identifikationen af en person, som kan være registreret i forskellige databaser. Den vil lagre skabeloner af de biometriske data (fingeraftryk og ansigtsbilleder), der er indeholdt i EU's centrale informationssystemer (dvs. SIS, Eurodac-systemet, ind- og udrejsesystemet, VIS og ECRIS-TCN). Den vil gøre det muligt på den ene side samtidigt at søge biometriske data, der er lagret i de forskellige systemer, og på den anden side at sammenligne disse data.
13. Det fælles identitetsregister vil lette identifikationen af personer, herunder på medlemsstaters område, og også hjælpe med at effektivisere retshåndhævende myndigheders adgang til informationssystemer, som ikke vedrører retshåndhævelse. Det fælles identitetsregister vil lagre biografiske og biometriske data, der er registreret i VIS, ECRIS-TCN, ind- og udrejsesystemet, Eurodac-systemet og ETIAS. Det vil lagre datene — logisk opdelt — alt efter hvilket system dataene hidrører fra.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

⁽²⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 og (EU) 2016/1624, COM(2016) 731 final, 16.11.2016.

⁽³⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et centralt system til bestemmelse af, hvilke medlemsstater der ligger inde med oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandstatsborgere og statsløse personer (tredjelandstatsborgere) for at supplere og understøtte det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS-TCN-systemet), og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, COM(2017) 344 final, 29.6.2017.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

14. MID bliver et redskab, der vil gøre det muligt at forbinde identiteter inden for det fælles identitetsregister og SIS og vil lagre links mellem registreringer. MID vil lagre links med oplysninger, når et eller flere endelige eller mulige match påvises, og/eller i tilfælde af identitetssvig. MID vil kontrollere, om de data, der søges eller indlæses, findes i mere end ét af systemerne med henblik på at påvise flere identiteter (f.eks. samme biometriske data knyttet til forskellige biografiske data eller samme/ensartede biografiske data knyttet til forskellige biometriske data). MID vil vise de biografiske identitetsdata, som har et link i de forskellige systemer.
15. På grundlag af de fire interoperabilitetskomponenter har forslagene til formål at:
 - give autoriserede brugere hurtig, let, systematisk og kontrolleret adgang til relevante informationssystemer
 - lette identitetskontrol af tredjelandstatsborgere på medlemsstaters område
 - påvise flere identiteter forbundet med samme sæt data og
 - effektivisere retshåndhævende myndigheders adgang til informationssystemer, der ikke vedrører retshåndhævelse.
16. Derudover vil forslagene oprette et centralt register til rapportering og statistik (»CRRS«) og det universelle meddelelsesformat (»UMF«) og indføre automatiske mekanismer til datakvalitetskontrol.
17. Offentliggørelsen af to lovgivningsforslag i stedet for ét er en følge af behovet for at tage højde for sondringen mellem systemer, som vedrører:
 - Schengenreglerne om grænser og visum (dvs. VIS, ind- og udrejsesystemet, ETIAS og SIS som reguleret af forordning (EF) nr. 1987/2006)
 - Schengenreglerne om politisamarbejde, eller som ikke er knyttet til Schengenreglerne (Eurodac-systemet, ECRIS-TCN og SIS som reguleret af Rådets afgørelse 2007/533/RIA).
18. Der er tale om to indbyrdes forbundne forslag, som skal læses sammen. Nummereringen af artiklerne er stort set den samme i begge forslag, og det samme gælder deres indhold. Medmindre andet er angivet, henvises der, når en specifik artikel nævnes, derfor til den pågældende artikel i begge forslag.

5. KONKLUSIONER

142. Den tilsynsførende anerkender, at når interoperabilitet gennemføres på en velgennemtænkt måde og i overensstemmelse med de centrale krav om nødvendighed og proportionalitet, kan det være et nyttigt redskab til at imødekomme legitime behov hos kompetente myndigheder, der anvender store informationssystemer, herunder forbedre informationsudvekslingen.
143. Den tilsynsførende understreger, at interoperabilitet ikke primært er et teknisk valg, men først og fremmest et politisk valg, der skal træffes, med betydelige retlige og samfundsmæssige konsekvenser i de kommende år. I lyset af den klare tendens til at blande særskilte retlige og politiske mål i EU (dvs. grænsekontrol, asyl og indvandring, politisamarbejde og nu også retligt samarbejde i straffesager) og give retshåndhævende myndigheder rutinemæssig adgang til databaser, som ikke vedrører retshåndhævelse, vil EU-lovgiverens beslutning om at gøre store IT-systemer interoperable ikke kun permanent og gennemgribende påvirke deres struktur og funktionsmåde, men også ændre den måde, hvorpå retsprincipper hidtil er blevet fortolket på dette område, og vil som sådan markere et punkt, hvorfra der ikke er nogen vej tilbage. Den tilsynsførende opfordrer derfor til en bredere debat om fremtiden for EU's informationsudveksling, forvaltningen heraf og måderne til at sikre grundlæggende rettigheder i denne forbindelse.
144. Selv om forslagene — som de er forelagt — kunne give indtryk af interoperabilitet som den endelige komponent af allerede fuldt fungerende informationssystemer (eller i det mindste systemer, hvis oprettelsesretsakter allerede er »stabile« og i de sidste trin i lovgivningsprocessen), ønsker den tilsynsførende at minde om, at dette ikke er tilfældet. I realiteten findes tre af de seks EU-informationssystemer, som forslagene søger at sammenknytte, ikke for øjeblikket (ETIAS, ECRIS-TCN og ind- og udrejsesystemet), to er på nuværende tidspunkt under revision (SIS og Eurodac), og ét vil blive revideret senere på året (VIS). Det er nærmest umuligt at vurdere de præcise konsekvenser for privatlivets fred og databeskyttelsen af et meget kompleks system med så mange »bevægelige dele«. Den tilsynsførende minder om betydningen af at sikre konsekvens mellem de lovtekster, der allerede forhandles om (eller kommende lovtekster), og forslagene med henblik på at sikre ensartede retlige, organisatoriske og tekniske rammer for alle databehandlingsaktiviteter i EU. I denne forbindelse vil han gerne understrege, at denne udtalelse ikke foregriber yderligere indgreb, som måtte følge, efterhånden som de forskellige indbyrdes forbundne retsinstrumenter gennemløber lovgivningsprocessen.

145. Den tilsynsførende bemærker, at selv om interoperabilitet i første omgang måske var tænkt som et redskab til kun at lette anvendelsen af systemerne, indfører forslagene nye muligheder for at få adgang til og anvende de data, der er lagret i de forskellige systemer, med henblik på at bekæmpe identitetssvig, lette identitetskontrol samt effektivisere retshåndhavende myndigheders adgang til informationssystemer, som ikke vedrører retshåndhævelse.
146. Som allerede understreget i sit oplæg understreger den tilsynsførende betydningen af først yderligere at præcisere omfanget af problemet med identitetssvig blandt tredjelandstatsborgere for at sikre, at den foreslåede foranstaltning er passende og forholdsmæssig.
147. Med hensyn til anvendelsen af de data, der er lagret i de forskellige systemer, med henblik på at lette identitetskontrollen på medlemsstaternes område fremhæver den tilsynsførende, at formålene med en sådan anvendelse, dvs. at bekæmpe irregulær migration og bidrage til et højt sikkerhedsniveau, er formuleret for bredt og bør være »strengt begrænset« og »præcist afgrænset« i forslagene for at overholde Den Europæiske Unions Domstols retspraksis. Den tilsynsførende er navnlig af den opfattelse, at adgang til det fælles identitetsregister for at fastslå en tredjelandstatsborgers identitet med henblik på at sikre et højt sikkerhedsniveau kun bør tillades, når der er mulighed for adgang til nationale databaser (f.eks. register over statsborgere/borgere osv.) i samme øjemed og på de samme betingelser. Den tilsynsførende anbefaler, at dette gøres klart i forslagene. I modsat fald synes forslagene at opstille en formodning for, at tredjelandstatsborgere pr. definition udgør en sikkerhedstrussel. Han anbefaler ligeledes, at det sikres, at adgang til dataene til at identificere en person i forbindelse med en identitetskontrol vil være tilladt:
- i princippet i personens tilstedeværelse og
 - hvis personen ikke er i stand til at samarbejde eller ikke har dokumentation for sin identitet eller
 - nægter at samarbejde eller
- hvis der er rimelig og berettiget grund til at tro, at de forelagte dokumenter er falske, eller at personen ikke fortæller sandheden om sin identitet.
148. Den tilsynsførende forstår behovet for, at retshåndhavende myndigheder får de bedst mulige redskaber til hurtigt at identificere gerningsmænd til terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Det vil imidlertid ikke være acceptabelt at fjerne reelle sikkerhedsforanstaltninger, der er indført for at beskytte grundlæggende rettigheder, hovedsagelig med henblik på at fremskynde en procedure. Han anbefaler derfor, at man i forslagenes artikel 22, stk. 1, tilføjer betingelserne vedrørende eksistensen af rimelige grunde, gennemførelsen af en forudgående søgning i nationale databaser og indledningen af en søgning i andre medlemsstaters elektroniske fingeraftryksidentifikationssystemer i henhold til afgørelse 2008/615/JHA, inden enhver søgning i det fælles identitetsregister. Endvidere er han af den opfattelse, at overholdelsen af betingelserne for adgang til selv begrænsede oplysninger, såsom et hit/intet hit, altid bør verificeres, uafhængigt af en yderligere adgang til de data, der er lagret i det system, som udløste hittet.
149. Den tilsynsførende mener, at nødvendigheden og proportionaliteten af anvendelsen af de data, der er lagret i ECRIS-TCN, med henblik på at påvise flere identiteter og lette identitetskontrollen bør dokumenteres mere klart og ligeledes kræver en præcisering med hensyn til dens forenelighed med princippet om formålsbegrænsning. Han anbefaler derfor, at det sikres i forslagene, at de data, der er lagret i ECRIS-TCN, udelukkende kan tilgås og anvendes i forbindelse med ECRIS-TCN som fastsat i dets retsinstrument.
150. Den tilsynsførende bifalder, at forslagene har til formål at skabe et harmoniseret teknisk miljø af systemer, som vil arbejde sammen med henblik på at tilvejebringe en hurtig, problemfri, kontrolleret og systematisk adgang til de oplysninger, som de forskellige interessenter behøver for at varetage deres opgaver. Han minder om, at der bør tages hensyn til de grundlæggende databeskyttelsesprincipper i alle faser af gennemførelsen af forslagene, og anbefaler derfor, at der i forslagene medtages en forpligtelse for eu-LISA og medlemsstaterne til at følge principperne om databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger.
151. Ud over de generelle bemærkninger og centrale spørgsmål, der er anført ovenfor, har den tilsynsførende supplerende anbefalinger vedrørende følgende aspekter af forslagene:
- funktionaliteten af ESP, den fælles BMS, det fælles identitetsregister og MID
 - opbevaringsperioder for data i forbindelse med det fælles identitetsregister og MID
 - den manuelle verifikation af links
 - det centrale register til rapportering og statistik

- rolle- og ansvarsfordelingen mellem eu-LISA og medlemsstaterne
- sikkerheden i forbindelse med interoperabilitetskomponenterne
- de registreredes rettigheder
- adgangen for eu-LISA's personale
- overgangsperioden
- logfilerne og
- de nationale tilsynsmyndigheders og den tilsynsførendes rolle.

152. Den tilsynsførende er fortsat tilgængelig med henblik på at give yderligere råd om forslagene, også vedrørende enhver delegeret retsakt eller gennemførelsesretsakt, der vedtages i medfør af de foreslåede forordninger, som kunne have indvirkning på behandlingen af personoplysninger.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2018.

Giovanni BUTTARELLI

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse
